

אוניברסיטת חיפה

מעניקה את

אות אשת המופת

לאורנה פורת

על תרומתה לתיאטרון כשחקנית, כבמאית וכמייסדת תיאטרונים לילדים ולנוער,
ועל מחויבותה לחיי התרבות ומסירותה לדור הצעיר.

י"ב בסיון תשנ"ח, 6 ביוני 1998

פרופ' יהודה חיות

נשיא

אורנה פורת

נולדה בגרמניה (1924) כאירנה קליין. למדה בבית־הספר לדרמה בקלן (1940–1942) ומיד אחר־כך החלה את חייה המקצועיים כשחקנית תיאטרון בשלזוויג. בתום המלחמה פגשה את יוסף פורת (אז פרוטר), חייל בצבא הבריטי שהוצב בשלזוויג, שתיחקר אותה כחשודה בנאציזם. (היא היתה סוציאליסטית, שרצתה להשתקע ברוסיה). המפגש ביניהם הביא לקשר אהבה ונישואים. ב־1947 עלתה ארצה בעקבות בעלה, איש שירות המודיעין, שהקדיש את חייו לבטחון ישראל ונפטר ב־1996.

ב־1948 כבר שיחקה אורנה פורת בעברית, וב־1949 הצטרפה לתיאטרון הקאמרי כחברה מן המניין. היא גילמה עשרות תפקידים מרכזיים ובהם כמה מפסגות הרפרטואר בתולדות התיאטרון: "יוהנה הקדושה" (ז'אן ד'ארק), "מריה סטוארט", "אלקטרה", את תפקיד הקובץ ב"נשות טרויה" ודמויות ראשיות ב"נערת הכפר", "ליסיסטרטה", "חתונת הדמים", "ביקור הגברת הזקנה", וולומניה ב"קוריאולנוס" מאת שייקספיר, "בית ברנרדה אלבה", "אבודים ביונקרס", "מיס דיזי", "שיינדלה", "מירלה אפרת" (ביידיש), צרועה ב"אכזר מכל המלך" והאם ב"מלך היופי של לינאן".

אורנה פורת הופיעה גם בחו"ל: היא גילמה את ויולה ב"לילה השניים־עשר" בתיאטרון השאושפילהאוס בציריך ו"האישה הטובה מסצואן" של ברכט בתיאטרון האומות בפאריס. כן הופיעה בתפקידים מרכזיים על במות שונות בארץ, ביניהן בתיאטרון הבימה. היא הותירה את חותמה על התיאטרון הישראלי לא רק כשחקנית, אלא גם כבמאית במחזות כמו "יומנה של אנה פרנק", "אגדת שלושה וארבעה" של ביאליק ועוד.

אורנה פורת העלתה תרומה ייחודית לתיאטרון המיועד לקהל הצעירים. ב־1970 הקימה ועד שנת 1989 ניהלה את תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער הפועל בחסות משרד החינוך. כמו־כן ייסדה ב־1971 בחיפה תיאטרון לילדים בשפה העברית.

כשרונה, אישיותה ומעמדה הציבורי זכו להכרה רחבה, והיא זכתה בפרסים ובאותות שבח רבים בהם: פרס ישראל (1979), פרס מרגלית ופרס מבקרי התיאטרון (1983), פרס מטעם "עם יפה, עם אחד", אות "בני ברית", "כינור דוד" (שלוש פעמים) אות הוקרה של הכנסת על פעילותה למען תיאטרון לילדים ולנוער (1995), פרס הטלוויזיה הישראלית לשחקנים המצטיינת, "יקירת רמת־גן", עיר מגוריה ופרס האקדמיה על מפעל חייה. כן הוענק לה תואר דוקטור לפילוסופיה לשם כבוד מטעם מכון ויצמן למדע ואוניברסיטת בר־אילן.

